

"Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten.
Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de
wet des geloofs.

Wij besluiten dan, dat de mens door het ge-
loof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken
der wet".

Romeinen 3:27,28.

Dit is het vlot, waarop ik drijf,
Waarop ik altijd boven blijf,
Al ga ik ook ten onder;
De Rots, waarop ik pal blijf staan,
Maakt, dat ik nimmer kan vergaan,
Al is 't mijzelf een wonder.

En ben ik zwart, hier ben ik blank,
Altijd vervuld van lof en dank,
Daar 'k op dit vlot blijf drijven;
En scheldt de duivel mij voor moor,
O, daar houd ik mijzelfen voor,
Toch zal ik sneeuw wit blijven!

Rein ben ik, om dit Woord alleen,
Al komt de hel ook op de been,
Om 't anders te bewijzen;
'k Ben wel niet vroom, maar 'k ken er Eén,
Die met Zijn glans mij eens bescheen,
Dien 'k eeuwiglijk zal prijzen.....

J.L.B.

Oktober...Hervormingsdag. Eigenlijk is elke
dag "Hervormingsdag".

Iedere dag geldt: Heere, ik geloof, kom mijn
ongelovigheid te hulp. Zeker daar is die
trouwe Zaligmaker toe nodig.

Calvijn tekent hier aan: "De man betuigt dat
hij gelooft, en bekent toch dat hij ongelovig
is; ofschoon deze beide met elkander in tegen-
spraak schijnen, is er toch niemand, of hij
ondervindt bij zich ditzelfde.

Want omdat er nergens een volkomen geloof be-
staat, volgt eruit, dat zij ten dele ongelovig
zijn; zozeer echter vergeeft God ons naar

Zijn goedheid, dat Hij ons naar een zeer geringe mate van geloof voor gelovigen houdt. Wanneer wij recht overwegen, wat aan een ieder gegeven is, zal het licht duidelijk zijn, dat er zeer weinig zijn, die uitblinken door een voortreffelijk geloof, dat enkelen een middelmatig geloof hebben, doch de meesten zijn begiftigd met een geringe mate".....

Daarom, lieve lezer...iedere dag Hervormingsdag. Heere, ik geloof, maar ik durf het haast niet te noemen. 't Lijkt meer op ongeloof dan op geloof. Alle roem is uitgesloten.

Waar is dan de roem? Hoe is de roem uitgesloten? Door de wet der werken? Dat zou je wel denken, op het eerste gehoor.

Als wij onze werken bezien in het licht van de wet...wie onzer zal dan bestaan? Wij struikelen dagelijks. Er is niemand rechtvaardig op aarde, die goed doet en niet zondigt.

Alle roem moest uitgesloten zijn vanwege de wet der werken.

Is dat zo? Neen, dat is niet zo. Alle vlees zoekt zich te redden door de werken. Of dat vlees nu Rooms of Protestant heet...het blijft bij de werken overeind. Zo is het toch altijd geweest? Onze hooggeleerde Luther schreef:

"Allerlei religie, al ziet zij er in naam en uiterlijk nog zo groots en heilig uit, maar waarin men God zonder Zijn Woord en bevel dienen wil, is niets anders dan afgoderij.

En naarmate het er heiliger uitziet, des te gevaarlijker is het, want zò worden de mensen van het geloof in Christus afgebracht, waarbij zij vertrouwen op eigen krachten, werken en gerechtigheid, zoals wij dit in onze dagen bij de wederdopers gadeslaan, die veel en veel beter willen zijn dan de anderen.

En het monnikenwezen, wat is het anders dan vleeselijk werk, want zij menen, dat zij heiliger zijn en zalig worden niet door Christus, die zij aanzien als een streng en vertoornd rechter, en derhalve vrezen, maar door hun orderegels.

Dit alles houdt men voor de ware godsdienst,

terwijl het de ergste afgoderij is; daarentegen acht men het kennen van Christus en het geloven in Hem voor afgoderij. Zo staat de wereld op haar kop".....

Zo heb ik wel aan sterfbedden gestaan van rechtzinnige christenen. Bij het naderen van de dood hoorde ik de bange verzuchting: Zou ik het wel goed hebben gedaan????

Op de vraag: Wat bedoelt u, beste vriend? kwam als antwoord: Nou ja, ik bedoel m'n hele leven... zou het wel goed gedaan zijn.

Stel je voor dat het niet goed genoeg geweest is.....

Bij het horen van zulke bekentenissen werd ik vrolijk. Je merkte dat een mens van z'n laatste stelling werd afgedrongen. Wat een blijdschap als er zo plaats gemaakt werd voor het oude Evangelie van Gods genade voor verloren zondaren. O, wat zijn we toch blind en doof voor dat Heilig Evangelie...dat die lieve Zoon van God gekomen is om zondaren zalig te maken. Er is blijdschap in de hemel over één zondaar die zich bekeert van de stinkende roem van het vlees tot de bede: Wees mij, zondaar genadig. Waar het geloof komt, wordt de roem van het vlees afgesneden.

Onverdiende zaligheeden heb ik van mijn God genoten,

'k Roem in vrije gunst alleen.

Hebben wij, als protestanten, nog hervorming nodig? Meer dan we denken. Dat ingewikkelt, pauselijk geloof, dat we de voordeur hebben uitgeworpen, hebben we door de achterdeur weer binnengelaten. Hoe doen we dat? Wel, we proberen onze bevindingen, ervaringen, als grond voor het geloof en de zaligheid aan te merken. Er wordt nog wel gesproken over genade en vrije gunst, maar de gesprekken zijn doortrokken met wat wij alzo beleeft hebben. Ik zou dat willen vergelijken met wat Luther noemde: Hun orderegels. Dit is een moeilijk begaanbaar pad. Vaak verraadt de spreker zich door aan het eind van de bevindingen op te merken dat

hij met alles nog buiten staat. **Intussen** wordt er wel van je verwacht dat je het **mooi**, diep en waardevol vindt.

Dit soort geloof is vaak nog meer ingewikkeld dan het roomse geloof. Men staat dan ook vijandig tegen de bevinding (beproefdheid), waarbij de zondaar bevindt dat Christus alléén genoeg is.

De volgende pijlen worden op u afgevuurd: Hoe ben je er aan gekomen? Waar ben je er mee gebleven? Soms zelfs: Ja, maar dat is maar uit het Woord.... Hervormingsdag? Durft u nog te zeggen dat het niet nodig is? Is onze hele godsdienst niet doortrokken van voorwaarden en condities? Zo zoekt men door een menigte van standelijke ervaringen zekerheid te krijgen inzake de staat onzer ziel.

Het vlees onderwerpt zich der wet Gods niet. We willen liever weten wat we aan onszelf hebben, dan wat we aan Christus hebben.

Nooit eens dat radicale vertwijfelen aan zichzelf...nooit eens dat bevindelijk verliezen van ons hele leven, inclusief ons "geestelijk" leven. Altijd weer: Ik heb dit en ik heb dat.. Eindeloos worden de zaken uitgesponnen en de één gaat weer een stapje verder dan de ander. Zo wordt de roem niet uitgesloten door onze orderegels. We leven meer bij een pluim van deze en een toeknik van gene, inplaats van te leven in Hem, die het leven is.

Welk een voorrecht om vroeg te mogen leven onder de beademing van Woord en Geest...als we vroeg mogen geloven in de enige Naam die onder de hemel gegeven is. We zullen dan geen goede reuk hebben bij het Jeruzalem van beneden, dat dienstbaar is met haar kinderen. Dat is het ergste niet. Wij gaan de weg als niets hebben-den en nochtans alles bezittenden. Voorts blijft gelden het woord van de apostel: Doch zo wanneer het tot de Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen.....

Voorlopig hebben de dienaars van Mozes iets om op te kluiven.

Het gemakkelijke is dat zij één en ander niet

kunnen verwerken.

Als stekelvarkentjes steken we de stekels uit... maar rust is anders.

Duidelijk moge zijn, dat de ijdele roem niet wordt uitgesloten door een wet van werken....

Ook niet door een net van orderegels van godsdienstige mensen en hun ervaringen.

Roem wordt uitgesloten door de wet des geloofs.

Waarom: Wet des geloofs? Is het geloof zoiets als een werk? Ganselijk niet. De apostel gebruikt het woord "wet" om ons aan te tonen dat er geen andere mogelijkheid is om rechtvaardig voor God te zijn. Het is de wil van God, de wet van God, om uit genade zondaren zalig te maken, zonder de werken der wet.

Luther schreef: "Christelijke gerechtigheid is niet zulk een gerechtigheid, die in ons is en ons aankleeft, zoals één of andere hoedanigheid of deugd, te weten wat men bij ons aantreft of wat wij gevoelen; maar het is een vreemde gerechtigheid, helemaal buiten ons, want Christus Zelf is onze Formalis Justitia, volkomen gerechtigheid, ja de hele zaak (1 Cor. 1:30)".

Waarom sluit nu het geloof onze eigengerechtigte roem uit? Omdat het geloof in Christus gelooft. De gelovende gelooft niet in z'n geloof...gelooft niet in z'n ervaringen...gelooft niet in z'n rechtvaardigmaking...gelooft niet in z'n heiligmaking. Neen. De gelovende, hoe zwak en ellendig in zichzelf hij mag zijn, gelooft in Jezus Christus. Juist zó wordt de roem van het vlees uitgesloten. Juist zo raken wij uitvertelt.. Juist zo komen wij terecht midden in de grote hoop zondaren, maar dan iets verstaande van het grote wonder: Hij is tot zonde gemaakt, om mij te doen delen in Zijn gerechtigheid en heiligheid, ja zulk een gerechtigheid die voor God geldt.

Vlees zoekt zichzelf te rechtvaardigen. Vlees wil zich bekleden met zilveren gewaad, gelijk Herodes. Vlees wil roemen in geloof, hoop en liefde en een menigte van ondervindingen.

Het geloof spreekt: Die roemt, roeme in de Heere. En: Wat roemt gij of gij het niet ontvangen had. Wij zijn in Zijn DOOD gedoopt. Merkwaardig hoe Luther de doop doortrekt door het hele leven, tot en met de dood. Dan zijn wij uitgedoopt. Vlees en bloed beërft het Koninkrijk niet.

Lieve lezer..dat wij dan met de apostel tot zulk een besluit mogen komen: Dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.

Om in die waarheid te leven en te sterven. Om vrijmoedig te mogen getuigen, tegen het schreeuwen van vlees, wereld, zonde en duivel: Ik geloof in Hem, die de goddeloze rechtvaardigt om niet.

Want indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem, maar niet bij God. Maar wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid.

Laten wij besluiten, tot troost en vermaak van de zuigelingen, die zich vermaken boven het hol van een adder, met een enkele dichtregel van Bernardi:

Ellendig, zondig, droevig, blij,
Behoeftig, dwaas, onkundig, dooddig,
Ik zing van vrijheid, schoon niet vrij,
'k Heb Jezus alle dagen nodig.
Onwaardig, krachtloos, ongeschikt;
Ontrouw in keus en godsdienstplichten;
Ondankbaar als mij God verkwikt;
Onbuigzaam om voor God te zwichten.
Voorbarig, ijverloos en blind,
'k Ben ras verschrikt, bedrukt, verlegen:
Bleef Jezus dan geen eeuwig Vrind,
Hoe kwam ik, worm, door Achors wegen.....

D.C.O.

*